

vel erindre, at det indenlandske Prisniveau er endnu ikke begyndt at gaa ned, hvad der er faldet i Pris, er jo endnu kun Priserne paa Eksportvarer, adskillige Importvarer, der forbruges i den Stand, de kommer ind, samt enkelte Luksusvarer, men det indenlandske Prisniveau ligger uændret.

Efter min Mening gælder det derimod om i den overordentlig vanskelige Periode, vi gaar i Møde, midlertidig at fastholde Spekulationen for at lade den gaa ud, efterhaanden som vi oparbejder er reelt Tilgodehavende i Udlandet, og derigennem have forholdsvis stabile Valutakurser. Netop den sidste Uges Svingninger synes mig at tyde paa, hvad man udsætter sig for, naar Spekulationen begynder at gaa ud, idet der under de nuværende Forhold synes at komme Nervøsitet hos Nationalbanken. Det forekommer mig, at man bør sætte al Evne ind paa at komme til at beherske Valutamarkedet og dermed ogsaa blive Herre over, i hvilket Tempo de sidste 10 Øre skal indvindes.

Det første Spørgsmaal, som i denne Henseende da rejser sig, er, om Nationalbanken kan holde den nuværende Kurs, ca. 90 Guldøre. Min Viden om, hvorledes Valutamarkedet i Øjeblikket ligger, slaar ikke til, om jeg skulde besvare dette Spørgsmaal, men jeg ønsker at fremhæve, at, naar det gælder om at fastholde Spekulationen, maa man befrygte, at man ved en Nedgang af Kurserne herunder let vil kunne skræmme Spekulationskapitalen bort uden at faa ny Kapital ind i Spekulationens Sted.

Gaar vi imidlertid ud fra, at det gælder om at holde Kursen omkring det nuværende Niveau, 90—92 Guldøre, kan man spørge, om man skal søge at faa et Løfte af Nationalbanken om at stræbe efter at holde denne Kurs, eller om man skal ændre Valutalovens Sats i Overensstemmelse hermed og, som denne Lov i sin Tid gjorde, ydermere fastsætte visse bestemte Stigningskurser i den kommende Tid. I sidste Instans vil Valget være at træffe ud fra rent praktiske Hensyn bl. a. ud fra den Tillid, man nærer til Nationalbanken om at føre en saadan Politik, saa at Kursniveauet kan fastholdes; om dette Spørgsmaal fra den praktiske Politik skal jeg ikke udtale mig, men jeg ser paa den anden Side ingen Vanskelighed for en Lovgivning, der fastslaar at holde visse Kurser, naar disse blot sættes under Hensyntagen til Valutamarkedets øjeblikkelige Stilling. Vil man ydermere fastlægge visse Stigninger, lader dette sig vel ogsaa gøre, naar Stigningerne fastsættes under tilbørligt Hensyn til at fastholde Spekulationskapitalen og ikke lokke ny hid; ud herfra maa da Stigningerne være saadanne, at de giver en Gevinst for Spekulationen, saa at denne faar mere end andetsteds af sin Kapital, d. v. s. Stigningen i Kroneværdien plus den Rente, udenlandsk Kapital forrentes med i de danske Banker, maa gøre det tiltrækkende for Kapitalen at blive her og dog ikke lokke ny Kapital hid. Tænker vi os f. Eks. en Stigning af $1\frac{1}{2}$ Guldøre pr. Halvaar, vil dette give ca. $3\frac{1}{4}$ pCt. p. a., og naar Forrentningen er f. Eks. 3 pCt. af Penge for udenlandsk Regning, vil dette ialt give $6\frac{1}{4}$ pCt. Ved ikke at give saa høj Rente for ny Penge, ved at nedsætte Indlaansrenten, naar man føler sig stærk nok, ved kort sagt at føre en bevægelig Valutapolitik vil man sikkert kunne naa noget Herredømme over Markedet. Men jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at, vil man skride til en Lovgivning om bestemte Stigninger, bør man for at hindre ny Spekulation og skabe forholdsvis Stabilitet om Valutakurserne fastsætte saavel Maksimal- som Minimalkurser for Dollar, Minimalkurser, som Nationalbanken altid vil være Køber til, og Maksimalkurser, som man altid vil kunne faa Dollar, og dermed anden Valuta, til. Man vil gøre gældende, at det dermed ogsaa vil kunne hænde, at Nationalbanken faar betydelige Tab; i et Halvaar er f. Eks. Dollarkursen Minimum 400, Maksimum 407, i næste 395 og 402, idet selvsagt Minimum i det ene Halvaar bør ligge under Maksimum i næste Halvaar — og det kan da